

پاگاه دانلود کتابهای تاریخی و مذهبی

برای دریافت کتابهای بیشتر به آدرس بالا مراجعه کنید

تمامی حقوق برای تاریخ ما محفوظ است

www.tarikhema.ir

www.ancient.ir

کتابخانه مجله «تاریخ ما» نخستین پایگاه دانلود کتابهای تاریخی و مذهبی می باشد که زمان احداث آن به سال 1386 بز می گردد و تاکنون پسیلی ۳ کتاب تاریخی و مذهبی را به صورت الکترونیکی (PDF) بر روی دنیای مجله منتشر نموده است.

Email : Kazemi.Eni@Gmail.Com - Yahoo ID: Tarikhema4us

Website: <http://Ancient.ir> & <http://Tarikhema.ir>

Ebook Adress : <http://PDF.tarikhema.ir>

غزل غزلهای سلیمان

«غزل غزلهای» مجموعه‌ای است دلنشین از الشعار عاشقانه‌ای که بشكل سرودهایی از زبان عاشق و معشوق، در وصف یکدیگر سراییده شده‌اند. این کتاب به «غزلهای سلیمان» نیز معروف است، زیرا اعتقاد بر این است که این کتاب را سلیمان پادشاه نوشته است.
یهودیان این سرودها را تصویری می‌دانند از رابطهٔ بین خدا و قوم خود، و مسیحیان آن را گویای رابطهٔ روحانی‌ای به شمار می‌آورند که بین مسیح و کلیساش وجود دارد.

۱۲ سرور من، سرمست از بوی خوش عطر من، بر
بسترش دراز می‌کشد.^{۱۳} محبوب من که در آغوشم
آرمیده، رایه‌ای چون مُ خوشبو دارد.^{۱۴} او مانند
گلهای وحشی‌ای است که در باوهای «عين جدى»
می‌رویدند.

۱۵ تو چه زیبایی، ای محبوبه من! چشمانت به زیبایی
و لطفات کوتران است.

۱۶ ای محبوب من، تو چه جذاب و دوست داشتنی
هستی! سبززارها بستر ما هستند^{۱۷} و درختان سرو
و صنوبر برما سایه می‌افکنند.

من گل سرخ «شارون» و سوسن وادیها هستم.

۱۸ اری، محبوبه من در میان زنان همچون
سوئنی است در میان خارها.

محبوبه

۱۹ مرا با لبانت بپوس، زیرا محبت تو دلپذیر تر
از شراب است. ^{۲۰} تو خوشبو هستی و نامت
رایحهٔ عطرهای دل‌انگیز را به خاطر می‌آورد، و
دختران شیفتهٔ تو می‌شوند.^{۲۱} ای سرورَم، مرا با خود
بیز تا از اینجا دور شویم. مرا به خانهٔ خود بیز تا با
هم شاد و خوش باشیم. تو دوست داشتنی هستی و
محبت تو بهتر از شراب است.

۲۲ ای دختران اورشلیم، من سیاه اما زیبا هستم، همچون
چادرهای «قیدار» و خیمه‌های سلیمان.^{۲۳} به من که
سیاه هستم اینچنین خیره مشوید، زیرا آفتاب مرا
سوزاننده است. برادرانم بر من حشمگین شده تاکستانها
نگاهبانی کنم، و من تنرا نیستم از خود مراقبت نمایم.

۲۴ ای محبوب من، به من بگو امروز گله‌ات را کجا
می‌چرانی؟ هنگام ظهر گوسفندانت را کجا
می‌خوابانی؟ چرا برای یافتن، در میان گله‌های
دوستانت سرگردان شوم؟

محبوب

۲۵ محبوب من در میان مردان مانند درخت سبیی است
در میان درختان جنگلی. در زیر سایه‌اش می‌نشیم، و
میوه‌اش کامم را شیرین می‌سازد.^{۲۶} او مرا به تالار
ضیافت‌آورد و به همه نشان داد که چقدر مرا دوست
دارد. ^{۲۷} مرا با کشمکش تقویت دهد، و جانم را با سیب
تازه کنید، زیرا من از عشق او بیمارم.

۲۸ ای زیباترین زن دنیا، اگر نمی‌دانی، رد گله‌ها را
بگیر و بسوی خیمهٔ چوپانها بیا و در آنجا بزغالمه‌هایی
را چران. ^{۲۹} ای محبوبه من، تو همچون مادیانهای
عربهٔ فرعون، زیبا هستی. ^{۳۰} گیسوان باقتهٔ تو
رخسار را زینت می‌بخشد و همچون جواهر،
گردنت را می‌آیند.^{۳۱} ما برایت گوشوارهای طلا با
اویزه‌های نقرهٔ خواهیم ساخت.

محبوبه

چندان دور نشده بودم که محبوبم را یافتم، او را گرفتم و رها نکردم تا به خانه^۵ مادرم آوردم.^۶ ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و آهوهای صحراء قسم می‌دهم که مزاحم عشق ما نشوید.

^۷ این چیست که مثل ستون نود از بیان پیوست و بوی خوش مر و کندر و عطرهای که تاجران می‌فروشند به اطراف می‌افشاند؟^۸ نگاه کنید! این تخت روان سلیمان است که شصت نفر از نیر و مندترین سپاهیان اسرائیل آن را همراهی می‌کنند.^۹ همه آنان شمشیر زنانی ماهر و جنگوارانی کارآزموده‌اند. هر یک شمشیری بر کمر بسته‌اند تا در برایر حمله‌های شبانه از پادشاه دفاع کنند.^{۱۰} تخت روان سلیمان پادشاه از چوب لبنان ساخته شده است.^{۱۱} ستونهایش از نقره و سایبانش از طلاست. پیشتر آن از پارچه^{۱۲} ارغوان است که به دست دختران اورشلیم، به نشانه محبتانش دخونه شده است.

^{۱۳} ای دختران اورشلیم، ببرون بیایید و سلیمان پادشاه را ببینید، او را با تاجی که مادرش در روز شاد عروسی‌اش بر سر وی نهاد، تماشا کنید.

محبوب

تو چه زیبایی، ای محبوبه^{۱۴} من! چشمانت از پشت روپند به زیبایی و لطفت کبوتران **۴** است. گیسوان مواج تو مانند گله^{۱۵} بزها است که از کوه جلعاد سرازیر می‌شوند.^{۱۶} دندانهای صاف و مرتب تو به سفیدی گوسفندانی هستند که به تازگی پشمیان را چیده و آنها را شسته باشند. ^{۱۷} بیانت سرخ و دهانت زیباست. گونه‌هاییت از پشت روپند همانند دو نیمه آثار است.^{۱۸} گردنست به گردی بر ج داد است و زینت گردنست مانند هزار سپر سریاز آنی است که دور تا دور برج را محاصره کرده‌اند.^{۱۹} سینه‌هایت مثل چه غزالهای دو قلویی هستند که در میان سوسنها می‌چرند.

^{۲۰} پیش از آنکه روز تمام شود و سایه‌ها بگریزند، من به کوه مر و نپه^{۲۱} کندر خواهم رفت.^{۲۲} چه زیبایی، ای محبوبه^{۲۳} من! در تو هیچ نقصی نیست.^{۲۴} ای عروس من، با من بیا. از بلندیهای لبنان و اما

دست چپ او زیر سر من است و دست راست من در آغوش می‌کشد.^{۲۵} ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و آهوهای صحراء قسم می‌دهم که مزاحم عشق ما نشوید.

^{۲۶} گوش کنید! این محبوب من است که دوان دوان از کوههای و پیهای می‌اید.^{۲۷} محبوب من همچون غزال و بچه آهو است. او پشت دیوار ما از پنجره نگاه می‌کند.

^{۲۸} محبوب من به من گفت: «ای محبوبه^{۲۹} من، ای زیبای من، برخیز و بیا.^{۳۰} ای-امستان گشته است. فصل باران تمام شده و رفته است.^{۳۱} اگلها شکفته و زمان نغمه سرایی فرارسیده است. صدای پرندگان در ولايت ما به گوش می‌رسد.^{۳۲} برگ درختان سیز شده و هوا از رایجه^{۳۳} تاکهای نوشکفته، عطر اگین گشته است. ای محبوبه^{۳۴} من، ای زیبای من، برخیز و بیا».

محبوب

^{۳۵} ای کبوتر من که در شکاف صخره‌ها و پشت سنگها پنهان هستی، بگذار صدای شیرین تو را بشنون و صورت زیباییت را ببین.

^{۳۶} اروپايان کوچک را که تاکستانها را خراب می‌کنند بگیرید، چون تاکستان ما شکوفه کرده است.

محبوبه

^{۳۷} محبوبیم از آن من است و من از آن محبوبیم. او گله^{۳۸} خود را در میان سوسنها می‌چراند.^{۳۹} ای محبوب من، پیش از آنکه روز تمام شود و سایه‌ها بگریزند، نزد من بیا؛ همچون غزال و بچه آهو بر کوههای «باتر»، بسوی من بنشتاب.

محبوبه

۳ شب هنگام در بستر خویش او را که جانم دوستش دارد به خواب دیدم: بدبان او می‌گشتم، اما او را نمی‌یافتم. رفتم و در کوچه‌ها و میدانهای شهر جستجو کردم، اما بی‌فایده بود. شبکهای شهر مرادبند و من از آن پرسیدم: «آیا او را که جانم دوستش دارد بیدید؟»^{۴۰} هنوز از ایشان

محبوبه من و ای دلدار من، ای کبوتر من که در تو عیّنی نیست. سرم از ژاله شبانگاهی خیس شده و شبنم بر مو هایم نشسته است.^۹

وْلی من لباس را از تن در آورده‌ام، چگونه می‌توانم دوباره آن را بپوشم؟ پاهایم را شسته‌ام، چگونه می‌توانم آنها را دوباره کنیف کنم؟

^{۱۰} محبوب دستش را از سوراخ در داخل کرده و می‌کوشد در را باز کند. دلم برای او بشدت می‌تند. ^{۱۱} بَر می‌خیزم تا در رابه روی او بگشایم و قنی دست بر قفل منه姆، انگشتانم به عطر مُ أغشته می‌گردد. ^{۱۲} کِر را برای محبوب باز می‌کنم، ولی او رفته است. چقدر دلم می‌خواهد باز صدایش را بشنوم! نبالش می‌گردم، اما او را در هیچ جا نمی‌پایم. صدایش می‌کنم، ولی جوابی نمی‌شنوم. ^{۱۳} شبگردانی شهر مرا می‌بایند و می‌زندند و مجروح می‌کنند. نگهبان حصار را از من می‌گردن. ^{۱۴} ای دختران اورشلیم، شما را قسم می‌دهم که اگر محبوب مرا یافتد به او بگویید که من از عشق او بیمارم.

دختران اورشلیم:

^{۱۵} ای زیباترین زنان، مگر محبوب تو چه برتری بر دیگران دارد که مارا اینچنین قسم می‌دهی؟

محبوبه

^{۱۰} محبوب من سفیررو و زیباست. او در میان ده هزار جوان همتلی ندارد. ^{۱۱} سر او با موهای مواج سیاه رنگی، با ارزشتر از طلای ناب است. ^{۱۲} چشمتش به لطفت کوترانی است که کنار نهرهای آب نشسته‌اند و گویی خود را در شیر سسته‌اند. ^{۱۳} گونه‌هایش مانند گزارهای معطر است. لیاش مثُل سوشهایی است که از آن عطر مر می‌چک. ^{۱۴} استهایش هچون طلایی است که با یاقوت آرسنیه شده باشد. پیکرش عاج شفاف گوهرنشان است. ^{۱۵} ساقهایش چون ستونهای مرمر است که در پایه‌های طلایی نشانده شده باشند. سیمای او همچون سروهای لبنان بی‌همتاست. ^{۱۶} ادهاش شیرین است و وجوش دوست داشتنی. ای دختران اورشلیم، این است می‌شونم که بر در کوییده، می‌گوید: «جاز کن ای

نه، و از فراز سنیر و حرمون، جایی که شیران و پلنگان لانه دارند، به زیر بیا.^۹ ای محبوبه من و ای عروس من، تو با یک نگاهت دلم را ریودی و با

یک حلقه^{۱۰} گردنبنت مرآ در بند کشیدی. ای محبوبه من و ای عروس من، چه گوار است محبت تو! محبت تو دلپذیرتر از شراب است و خوشبوتر از تمامی عطراها.^{۱۱} از لیان تو عسل می‌چک و در زیر زبان شیر و عسل نهفته است. بوی لباس تو همچون رایحه^{۱۲} دل‌انگیز درختان لبنان است.

^{۱۳} ای محبوبه من و ای عروس من، تو مانند باغی بسته، و همچون چشم‌های دست نیافتی، تتها از آن من هستی.^{۱۴} اتو مثل بوستان زیبایی انار هستی که در آن میوه‌های خوش طعم به ثمر می‌رسند. در تو سبل و حنا، زعفران و نیشکر، دارچین و گیاهان معطری چون مر و عود می‌رویند.

^{۱۵} تو مانند چشم‌های ساری هستی که باغها را سیراب می‌کند و همچون آب روانی هستی که از کوههای لبنان جاری می‌شود.

محبوبه

^{۱۶} ای نسیم شمال، و ای باد جنوب، برخیزید! برخیزید و بر من که با غ محبوب هستم بوزید تا بوى خوش من همه جا پراکنده شود. بگزارید او به با غ خود بیاید و از میوه‌های خوش طعم آن بخورد.

محبوب

ای محبوبه من و ای عروس من، من به با غ خود آمدام! مُر و عطرهای را جمع می‌کنم، عسل خود را می‌خورم و شیر و شراب را می‌نوشم.

۵

دختران اورشلیم: ای دلدادگان بخورید و بنوشید و از محبت سرمست و سرشار شوید.

محبوبه

^۲ می‌خوابم، اما دلم آرام ندارد. صدای محبوب را می‌شنوم که بر در کوییده، می‌گوید: «جاز کن ای

چرا می‌خواهید مرا تماشا کنید چنانکه گویی رقص
«محظایم» را تماشا می‌کنید؟

دختران اورشلیم:

ای زیباترین زنان، محبوب تو کجا رفته
۶ است؟ بگو تا هم برویم و او را پیدا کنیم.

محبوب

ای شاهزاده من، خرامیدن تو چه زیباست.
۷
پاهاش تو همچون حواره‌اتی است که به دست هنرمندان ماهر تراش داده شده باشند. گاف تو مانند جامی است که پر از شراب گوارا باشد. کمر تو همچون خرم من گندمی است که سوسنها احاطه‌اش کرده باشند. سینه‌هایت مثل بچه غزالهای دوقلو هستند.^۴ گردنست مثل برچی از عاج است و چشمانت مانند آب زلال برکه‌های «حسینون» نزد دروازه «بیت ریم». بینی تو به زیبایی برج لیبان است که بر سرراه دمشق می‌باشد. سرت مانند کوه کرمل افراشته است و گیسوانت به لطف اطلس اند. حلقه‌های موهایت پادشاهان را اسیر خود می‌سازد. تو چه زیبایی، ای محبوبه من؛ تو چه شیرین و چه دلپسندی!^۵ مانند درخت نخل، بلند قامتی و سینه‌هایت همچون خوش‌های خراماست. بخود گفتم: «از این درخت نخل بالا خواهم رفت و شاخه‌هایش را خواهم گرفت.» سینه‌هایت مانند خوش‌های انگور است و نفس تو بوی دل‌انگیز سبب می‌دهد؛^۶ بوسه‌هایت چون گوارانترین شرابها است.

محبوبه

باشد که این شراب به محبوب برسد و بر لیبان و دهانش به ملایمیت جاری شود.^{۱۰} من از آن محبوب هستم و محبوب مثناق من است.^{۱۱} ای محبوب من، بیا تا به دشتها بررویم؛ شب را در دهکده‌ای به سر بریم،^{۱۲} او صبح زود برخاسته، به میان تاکستانها برویم تا ببینیم که آیا درختان انگور گل کرده و گلهایش شکفته‌اند؟ ببینیم درختان انار شکوفه کرده‌اند؟ در آنجا من محبت خود را به تو تقدیم خواهم کرد.^{۱۳} مهر گیاهها رایحه خود را پخش می‌کنند و تزدیک درهای ما همه نوع میوه خوشمزه وجود دارد. من همه نوع لذت‌های نو و کهنه برای تو، ای محبوب من، ذخیره کرده‌ام.

محبوبه

محبوب من به باغ خود نزد درختان معطر بلسان رفته است، تا گلهایش را بچراند و سوسنها بچیند.^۳ من از آن محبوب خود هستم و محبوب از آن من است، او گله خود را در میان سوسنها می‌چراند.

محبوب

ای محبوبه من، تو همچون سرزمین ترصه دوست داشتنی هستی. تو مانند اورشلیم، زیبا، و همچون لشکری آراسته برای جنگ، پرشکوه هستی.^۵ تگاهات را از من برگردان، زیرا چشمانت بر من غالب آمدند. گیسوان مواج تو مانند گله بزهایی است که از کوه جلعاد سرازیر می‌شوند.^۶ میانهای صاف و مرتب تو به سفیدی گوسفدانی هستند که به تازگی شسته شده باشند. گکونه‌هایت از پشت روبند تو همانند دو نیمه اشار است.^۷ در میان شصت ملکه و هشتاد کنیز و هزاران دوشیزه،^۸ کسی را مانند کبوتر خود بی عیب نیافتد. او عزیز و بگانه مادرش است. دوشیزگان وقتی او را می‌بینند تحسینش می‌کنند و ملکه‌ها و کنیزان او را می‌ستایند.^۹ آنها می‌پرسند: «این کیست که مثل سپیده صبح می‌درخشند و چون ماه زیبا و مثل آفتاب پاک و مانند ستارگان پرشکوه است؟»^{۱۰}

من به میان درختان گردو رفتم تا دره‌های سرسیز و برگهای تازه تاکها و شکوفه‌های درختان انار را تماشا کنم.^{۱۱} اما نفهمیدم چگونه به آنجا رسیدم، زیرا اشتباق من مرا چون کسی که بر عربه شاهزادگان سوار است به پیش می‌راند.

دختران اورشلیم

^{۱۲} ابرگرد، ای دختر «شولمی» برگرد. برگرد تا تو را تماشا کنیم.

محبوبه

ثروتش محبت را بچنگ آورد، جز خفت و خواری
چیزی عایدش نخواهد شد.

محبوبه

ای کاش تو برادر من بودی. آنگاه هرچا تو
۸ را می‌بیدم می‌توانستم تو را ببوسم، بدون
آنکه رسوا شوم.^۷ تو را به خانه مادرم می‌آوردم تا
در آنجا به من محبت را بیاموزی. در آنجا شراب
خوش طعم و عصاره انار خود را به تو می‌دادم تا
بنوشی.^۸ دست چپ تو زیر سر من می‌بود و دست
راستت مرا در آغوش می‌کشید.^۹ ای دختران
اورشلیم، شما را در آغوش می‌کشید. ای دختران
اورشلیم، شما را در آغوش می‌دهم که مزاحم عشق ما
نشوید.

محبوبه

^{۱۰} من دیوارم و سینه‌هایم برجهای آن. من دل از
محبوب خود روبدهام.

^{۱۱} سلیمان در بعل هامون تاکستانی داشت و آن را به
کشاورزان اجاره داد که هر یک، هزار سکه به او
بدهند.^{۱۲} اما سلیمان، من تاکستان خود را به تو
می‌دهم، هزار سکه آن مال توست و دویست سکه
مال کسانی که از آن نگهداری می‌کنند.

دختران اورشلیم

^{۱۳} این کیست که بر محبوب خود تکیه کرده و از
صرح امی آید؟

محبوب

در زیر آن درخت سیب، جایی که از مادر زاده
شدی، من محبت را در دلت بیدار کردم.

محبوب

^{۱۴} ای محبوبه من، بگذار صدایت را از باع بشنوم،
دوستانم منتظرند تا صدایت را بشنوند.

محبوبه

^۶ محبت مرا در دل خود مهر کن و مرا چون حلقة طلا
بر بازویت بیند تا همیشه با تو باشم. محبت مانند مرگ
قدرتمند است و شعله‌اش همچون شعله‌های پرقدرت
اتش با بی‌رحمی می‌سوزاند و نابود می‌کند.

محبوبه

^{۱۵} اینزد من بیا ای محبوب من، همچون غزال و بچه
آهو بر کوههای عطر‌آگین، بسوی من بیا.

^۷ آبهای بسیار نمی‌توانند شعله محبت را خاموش کنند و
سیلابها قادر نیستند آن را فرو نشانند. هر که بکوشد با